

ΤΟ ΧΡΥΣΟ ΚΛΕΙΔΙ

Η Στοά Τελειοποιήσεως αποτελεί πύλη εισόδου στον **Αρχαίο και Αποδεδεγμένο Σκωτικό Τύπο** (Α.Α.Σ.Τ.) και ένα σημαντικό κομβικό σημείο για την πλήρη κατανόηση εκ μέρους των τέκτωνων τού Φιλοσοφικού και Κυανού Τεκτονισμού, ιδίως δε τού βαθμού τού Διδασκάλου.

Ο εισαγωγικός 4ος βαθμός-Μυστικός Διδάσκαλος έχει ίδιον συμβολισμό, στον οποίον όλοι οι τέκτονες, αν έχουν ως επιδίωξη των μια γόνιμη μνητική πορεία, επιβάλλεται να εμβαθύνουν !

Το αντίστοιχο τυπικό τού 4^{ου} βαθμού αναφέρει σχετικά : « *ο βαθμός περιλαμβάνει αξία λόγου διδασκαλίας, ών η μελέτη παρέχει ευρύ στάδιο εις τον Διδάσκαλον, όπως καταρτιζόμενος Τεκτονικώς, όχι μόνον κατανοήσει τούς ανώτερους βαθμούς, αλλά και ερμηνεύσει τις εκάστοτε απαντώνσας αλληγορίας και δυσεξήγητους εννοίας...* ».

Ο 4ος λοιπόν βαθμός-Μυστικός Διδάσκαλος (ήτοι το μνητικό περιεχόμενο του) υποκρύπτει ένα **Χρυσό Κλειδί** (κλείς εξ ελεφαντόδοντος κατά το τυπικό) !

Είναι το κλειδί τής Γνώσεως για το οποίο ο Ιησούς κατηγόρησε τις φυλές ότι το είχαν απομακρύνει « *ούαι υμῖν τοῖς νομικοῖς ὅτι ἤρατε τὴν κλεῖδα τῆς γνώσεως· αὐτοὶ οὐκ εἰσήλθετε καὶ τοὺς εἰσερχομένους ἐκωλύσατε* » (Λουκάς κεφ. 11:52). Αυτό συμβαίνει κατά κόρον σήμερα !

Το Κλειδί είναι το μυστικό που δίνει δύναμη για να ανοίξει κανείς τον ναό και να εισέρθει μέσα σε αυτόν, ακόμη και μέσα στα **Άγια τών Αγίων** (στον **Εσώτατο Εαυτό** του ή **Εγώ**).

Είναι λοιπόν φανερό ότι ο όρος Μυστικός και το Κλειδί αναφέρονται στην Μυστική Γνώση που ανοίγεται στον 4ο βαθμό στον μνημένο που θα τον βοηθήσει στην τελειοποίηση του.

Εναπομένει λοιπόν να εντοπίσουμε την κατάλληλη, **την αντιστοιχούσα στο χρυσό κλειδί, κλειδαριά** (τις κατευθυντήριες οδηγίες για το Γνώθι Σ' Αυτόν ή Τεκτονικό Μυστικό), κάτι που δεν είναι και τόσο εύκολο γιά λόγους που θα στοιχειοθετήσουμε στην συνέχεια.

Οι ιστορικές μας παρακαταθήκες μπορούν να μας διδάξουν πάρα πολλά, ιδίως για την αναγκαιότητα και εξαιρετική χρησιμότητα των υψηλών βαθμών τού Α.Α.Σ.Τ. τον οποίον όλοι μας υπηρετούμε.

Οι τέκτονες των ανωτέρων βαθμών τού Α.Α.Σ.Τ., οφείλουν να είναι γνώστες αυτού που οι τέκτονες όλων των εποχών αποκαλούν « **Τεκτονικό Μυστικό** » αλλά τού οποίου την φύση και την αξία ελάχιστοι κατανοούν και ως επί το πλείστον οι αμύητοι παρερμηνεύουν.

Γι' αυτό και οφείλουμε να είμαστε πολύ προσεκτικοί με τους κατ' όνομα Τέκτονες, τους αριβίστες των Στοών, αυτούς που ψάχνουν διπλώματα και κοσμήματα και αναζητούν την « ανύψωση » από βαθμού εις βαθμόν χωρίς να το αξίζουν, διότι δεν έχουν εργαστεί και δεν έχουν κοπιάσει πνευματικά για να τους αποκτήσουν, στοχεύοντας, φεῦ, κάθε φορά σε ένα νέο « κοινωνικό δεκανίκι » ή αλλιώς ένα « υποκατάστατο αναγνώρισης ».

Με το πέρασμα τού χρόνου, και με την ολοένα και περισσότερη κατάπτωση τών κατ' όνομα Μυητικών Οργανώσεων, αλλά και της ανθρωπότητας, το Σεβάσμιο Τάγμα μας έγινε στόχος, κατ' αρχήν τού πόθου εκείνων που ήθελαν να εκμεταλλευθούν την ιστορική και μυητική του κληρονομιά, κατόπιν δε των δυσφημίσεων διάφορων άλλων που ήθελαν να αλλοιώσουν το πνεύμα και την παραδοσιακή γραμμή του, τέλος δε να τεθούν ενάντια στις καταστατικές αρχές και στα θεμέλια, αλλά και ενάντια στους αφοσιωμένους μαθητές του, πού ελπίζω ότι εκπροσωπούμε.

Υπάρχει η διάκριση μεταξύ τής ψευδούς μύησης που είναι μία σκηνογραφική αναπαράσταση, και της πραγματικής μύησης που είναι ένα ταξίδι στο Αόρατο.

Η Τεκτονική Τέχνη στα βασικά σημεία της δίκαια ονομάζεται Βασιλική, σε ανάμνηση τών Βασιλέων και Ιερέων, Μυστών τής Αρχέγονης Ανθρωπότητας, της οποίας σήμερα κατέχουμε μόνον μια Αρχέτυπη ανάμνηση.

Η φύση τής εργασίας μας στα Τεκτονικά Εργαστήρια δεν είναι μία απλή σύνταξη λαμπερών ομιλιών, ωραιών διακόσμων εργαστηρίων και μύησεων, παρουσίαση τυπικών και ιστορικών διδαχών, ούτε είναι ένας βολικός ξεναγός για έναν περίπατο στα μυστηριώδη Τεκτονικά σύμβολα, αλλά μια θαρραλέα πορεία προς την Αλήθεια, σημάδι τής υψηλότερης ενασχόλησης μιας Μυητικής Αδελφότητας.

Όμως αυτοί που επιθυμούν να βρουν την **Αλήθεια**, οφείλουν να αναζητούν να γίνουν οι ίδιοι η **Αλήθεια**, να ζήσουν σύμφωνα με την **Αλήθεια**, την οποίαν θα λάβουν σύμφωνα με την **Παράδοση**.

Ο θεσμός σήμερα θεωρείται από κάποιους που θέλουν να περάσουν την ώρα τους ως ένα υπόλειμμα και κάποιοι θεωρούν την λέξη Αδελφότητα μία **διακοσμητική** ετικέτα ή μία αφορμή **κερδοσκοπίας** επάνω στην δοξασμένη φήμη τού Τάγματος.

Μετά δυσκολίας και αμυδρά, η μάζα τού πληθυσμού συγκατατίθεται στην ιδέα ενός Τεκτονισμού ως Επιστημονικής ή Φιλοσοφικής οργάνωσης.

Το δε μέρος που αφορά τα Τυπικά, θεωρείται ως μία σκηνογραφία, η οποία σε μεγάλο μέρος διατηρεί κάποια σημασία και συγχρόνως είναι μία παλιομοδίτικη αντίκα.

Αυτή η γνώμη, και σε μικρότερο βαθμό αυτή η άγνοια, ενισχύονται από μία νοοτροπία πολλών Τεκτόνων οι οποίοι οφείλουν να αναλάβουν και την ευθύνη τής **δυσφήμισης** την οποία κάνουν σε αδελφούς τών Συμβολικών Στοών και όχι μόνον.

Εάν αυτή η κατάσταση είναι σοβαρή για την Ελλάδα, δεν είναι λιγότερο σοβαρή από μυητικής πλευράς και στο εξωτερικό. Εάν κάποιος αμφιβάλλει, δεν έχει παρά να ανατρέξει στα διάφορα δημοσιεύματα από τις αρχές του προηγούμενου αιώνα μας.

Κανονισμοί, Συντάγματα, παραδόσεις, έθιμα, τιμημένα από ανείπωτους χρόνους, μεταβλήθηκαν λίγο έως πολύ, απερίσκεπτα, από « Τέκτονες ».

Και το θέμα προχώρησε ακόμη περισσότερο και σε θέματα Τύπου (Rites).

Και όπως είπε ένας από τους πλέον επιφανείς και φωτισμένους Τέκτονες, όλο αυτό δημιούργησε μία προδοσία άγνωστη τής οποίας εισπράττουμε τις οδυνηρές συνέπειες.

Αυτό το κακό έχει μία και μόνη πηγή. Την εγκατάλειψη τής μελέτης της Τεκτονικής Τέχνης και την προοδευτική απομάκρυνση από την Παράδοση (τα **Συντάγματα** τού **1762** και **1786**, η δημιουργία καινοφανών Υπάτων Συμβουλίων κλπ, κλπ ... Άραγε τα μελετήσαμε ... ;).

Ευτυχώς, δίπλα στην σκιά υπάρχουν πολλά και φωτεινά τα σημεία τής αλήθειας, της καλής θέλησης, της παρακίνησης που διεγείρει καρδιές στην αναζήτηση μιάς προοπτικής, μιας εσωτερικής φωταγώγησης, ενός οδηγού στις εργασίες για την κατάκτηση τής Βασιλικής Τέχνης.

Τα αντικείμενα ευλάβειας, εικόνες κλπ. (όπως ο διάκοσμος μιάς εκκλησίας, ενός τζαμιού, μιάς συναγωγής ή ενός Τεκτονικού Εργαστηρίου) απολαμβάνουν τον ίδιο σεβασμό, και είναι μία αίσθηση που διακατέχεται παγκόσμια.

Όποιος θα περιφρονούσε κάτι τέτοιο θα διέπνραττε μεγάλο σφάλμα.

Κάθε καθαγιασμένο ή ευλογημένο αντικείμενο, κατέχει και εκπέμπει ακτινοβολία που ταιριάζει στην επιθυμία τού καθαγιαστή.

Γίνεται, επομένως αρκετά κατανοητός ο μηχανισμός τών επικλήσεων, των τελετών, των μυσήσεων και των λόγων τών Τυπικών.

Αυτή η συσσώρευση δυναμισμού είναι σημαντικότερη και επιδέξια χρησιμοποιημένη από τις διάφορες θρησκείες αλλά και την Μυσταγωγία τού Τεκτονισμού, και για αυτό διατηρούνται σε αυτές αρχαϊκές τελετουργίες, οι οποίες πιστεύω ότι διατηρούνται αμετάβλητες προκειμένου να διατηρήσουν την δυναμική τους διαμέσου τών αιώνων, διά της αδιάκοπης επαναλήψεως τών αμετάβλητων Τύπων τους.

Καταλήγοντας, μπορούμε να διαβεβαιώσουμε ότι το **Σύμβολο** είναι ένα « **στήριγμα** » τής θέλησής μας και αυτό, διότι έχει την ισχύ, η οποία τού έχει δοθεί από αιώνων, να ανακαλεί βαθύτατες περιοχές τού Εγώ μας που είναι πιο αρχέγονες από το ίδιο το διάγραμμα.

Αναφέρει το τυπικό τού 4ου βαθμού : « **Τα μυσταγωγικά σύμβολα αποτελούν μέρος τού Τεκτονικού Μυστικού και δια τούτο δεν επιτρέπεται να αλλοιωθούν** ».

Κάθε πραγματικό Σύμβολο, αυθεντικό και αρχαίο, συνδέεται με τον κόσμο τών ιδεών, των οποίων δεν είναι παρά ένας ιδιαίτερος και συχνά στοιχειώδης χάρτης, γραφική απεικόνιση ή διάγραμμα.

Έτσι, διαμέσου τής ανάγνωσης, της ερμηνείας τών συμβόλων και κυρίως τής καθημερινής τους χρήσης ο νεόφυτος γίνεται κάτοχος τής έννοιας τού κόσμου και της Ιστορίας.

Μπορούμε να χαμογελάσουμε από οίκτο σε όλους αυτούς τους καλούς, σοβαρούς και αδαείς αδελφούς τεκτονικών στοών, οι οποίοι για να δώσουν την εντύπωση « σοβαρών ανθρώπων » και « ανώτερου πνεύματος » ή ότι « στηρίζονται στα Υπαρκτά », περιφρονούν τον Τεκτονικό συμβολισμό, τις κεραμώσεις, τους ιερούς λόγους, ανεχόμενοι δύστροπα όλα αυτά εντός τών Στοών.

Αυτοί μπορούν να παραλληλιστούν με τον εργάτη που έρχεται αντιμέτωπος με έναν κατάλογο τιμών μετοχών ή που προσπαθεί να διαβάσει τύπους ανωτέρων μαθηματικών ή μηχανικής.

Κάποιοι από τούς Τέκτονες, αυτοανυψωμένοι ίσως σε υψηλό βαθμό, ουδέποτε αναλογίσθηκαν ότι εάν θέλουν να ελπίζουν ότι θα αναγνωρίζονται ως Τέκτονες, πέραν και έξω από **εύκολα απονεμημένα** διπλώματα, πρέπει αυτό να γίνεται σύμφωνα με τα Συντάγματα, τους Κανονισμούς και τα Οροθέσια και προ παντός να ακτινοβολούν Αγάπη.

Μεταξύ αυτών τών βασικών κανόνων, των παγκόσμια θεσπισμένων και αναγνωρισμένων από όλους τους Τέκτονες όλου τού κόσμου και όλων τών Τύπων, μεταφέρουμε εδώ εκείνην σύμφωνα με την οποίαν : « ο Ελευθεροτεκτονισμός είναι μία επιστήμη ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ που προέρχεται από την αρχαιότητα και που βασίζεται σε μία Τέχνη ΠΡΑΚΤΙΚΗ και είναι ο θαυμάσιος και εύγλωτος Τεκτονικός συμβολισμός ».

Εάν επρόκειτο περί αυτού, τότε τα Τυπικά μας θα ήταν ένας απόλυτος πλεονασμός.

Η αναλογική κατανόηση τών Τεκτονικών συμβόλων δεν προέρχεται από κάτι το έλλογο, ούτε από Τεκτονικές κατηχήσεις αποστηθισμένες, ούτε από ακαδημαϊκές διατριβές εντός της στοάς. Αυτή η κατανόηση είναι μία κατάσταση που φέρνει σε συνάφεια την ζωή μας με εκείνην του Τεκτονικού Τάγματος, το οποίο δεν είναι μία ορισμένη οργάνωση εδρεύουσα σε κάποιο κτίριο αλλά είναι η « **Τάξη εκ τού Χάους** » ή το προσφιλές σε όλους « **Ordo ab Chao** ».

Είναι η οικουμενική οργάνωση με τους ορατούς αλλά και άορατους δεσμούς της.

Είναι ο **ΜΥΗΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ**.

Την ονομάζουμε « αναλογική » εξ' αιτίας τής δύναμής της να ανυψώνει το άτομο στις Ιεραρχίες τού Πνεύματος.

Εσωτερικά, η γνώση προσεγγίζεται όχι δια της έλλογης οδού, αλλά μέσω τής εσωτερικής μεταμόρφωσης και προκειμένου να επιτευχθεί αυτό, είναι απαραίτητο να τεθούμε κάτω από **πειθαρχία**, η έννοια τής οποίας έχει δύο αξιώματα.

Αυτό τής αυστηρής **Ιεραρχικής πειθαρχίας**, και αυτό τού **Διδακτικού συστήματος**.

Σε αυτήν την πειθαρχία, την οποία εδώ θα ονομάσουμε Τεκτονική πρακτική, υποβάλλεται εθελοντικά όποιος αιτείται την μύηση.

Ο βέβηλος, όταν την ζητά, δεν γνωρίζει τίποτε το συγκεκριμένο. Είναι όπως ένας τυφλός !

Το « **Εγώ** » του αντιλαμβάνεται ακαθόριστα (υποσυνείδητα) την ύπαρξη ενός ισχυρού απόκρυφου κόσμου, από τον οποίον προσδοκεί ότι θα αποκομίσει Πνευματικά και Ηθικά οφέλη.

Διάφορα βιβλία, εκδόσεις διαφόρων συγγραφέων ή τεκτονικών Ταγμάτων παρουσιάζουν στον αμύητο το θέμα τής μύησης με τρόπο αρκετά αόριστο και θολό.

Οι πίο σοφοί θυμούνται ότι μύηση (**initiation** = ξεκίνημα) σημαίνει « **αρχή μιάς νέας ζωής** ». Πού σημαίνει να πεθαίνεις και να αναγεννιέσαι στην αγκαλιά μιάς ιδέας (βελτίωση-εξέλιξη). Στην ουσία, μπορούμε να βεβαιώσουμε ότι « μύηση » είναι μετακίνηση τού « **Εγώ** » με έναν τέτοιο τρόπο ώστε να έλθει σε επαφή με δυνάμεις όχι αισθητές ή ορατές (προς το παρόν), με την γενική έννοια τού όρου, αλλά με τις δυνάμεις τού απόκρυφου.

*« Ου γαρ εστί κρυπτόν ό ού φανερόν γενήσεται ουδέ απόκρυφον
ό ού γνωσθήσεται και εις φανερόν έλθη »* Λουκάς (κεφ. 8:17)

Με αυτήν την έννοια, η τυπική Τεκτονική μύηση, δεν είναι μία πραγματική μύηση.

Είναι μία σκηνογραφική αναπαράσταση, αρκετά χρήσιμη πνευματικά, εκείνου που θα έπρεπε να ήταν μία **αυθεντική μύηση** ...

Με άλλους όρους είναι μία μύηση μη-πραγματική, αλλά απλά συμβολική.

Μεταξύ αυτής τής μύησης και της πραγματικής Τεκτονικής Μύησης, ο παραλληλισμός ή η σχέση που υπάρχει είναι ίδια με την σχέση μεταξύ ενός κομματιού από χαρτί στο οποίο είναι γραμμένη η φράση « 500 ευρώ » και ενός αυθεντικού χαρτονομίσματος τών 500 ευρώ.

Ο Δυτικός Μυητικός κόσμος, σήμερα, είναι έτσι οργανωμένος ώστε να προσφέρει στον βέβηλο, αντί τής πραγματικής μύησης, μία ευκαιριακή πνευματική προετοιμασία εντυπώσεων για την υψηλή ιδέα τής μαγικής τελετουργίας τής πρόσβασης στην έξοχη σκηνή τών Μυστηρίων.

Η Μύηση είναι μία φυσιολογική διαδικασία τών όντων που προοδεύουν (εξελίσσονται) .

Ο πραγματικά μνημένος στα Τεκτονικά Μυστήρια, πορεύεται στην διαδρομή που μία ημέρα θα τον φέρει στο Φως τής Γνώσεως, και τοιουτοτρόπως θα έχει κατακτήσει την Αντίληψη και την Αίσθηση τού Κόσμου.

Οι Τεκτονικοί Τύποι δεν κάνουν τίποτε άλλο παρά να πλησιάζουν τον αδελφό στην αφετηρία, που αποκαλούμε στον 4ο βαθμό τού Μυστικού Διδασκάλου **Δρύφακτο** (ξύλινο κιγκλίδωμα, παραπέτο - στηθαίο που απαγορεύει / φράζει την διέλευση - Balustrade (φράκτης) before the Sanctum Sanctorum (πριν από τα Άγια τών Αγίων) - Εγκυκλοπαίδεια τού Albert G. Mackey). Κατόπιν θα απαιτηθεί αυτός να υπερβεί τις τρομερές δοκιμασίες τών στοιχειωδών δυνάμεων πραγματοποιώντας στην πράξη τις συμβολικές του περιόδους διά τών τεσσάρων στοιχείων.

Το ότι ο άνθρωπος επιθυμεί την Αλήθεια πάνω απ' όλα είναι ήδη γνωστό.

Εάν η απλή περιέργεια ωθεί κάποιον, είναι καλύτερα για αυτόν να απέχει άμεσα (Κοινωνική Διαθήκη στον θάλαμο τών συλλογισμών ή Σκοτεινό θάλαμο) .

Εάν η καρδιά σου δεν είναι αρκετά καθαρή για το Αληθές, τότε πήγαινε σε μία εκκλησία ή σε ένα οποιοδήποτε καπηλειό, αλλά μην κρούσεις την θύρα τού Ναού τού Σολομώντα.

Μη βλάψεις τον αδελφό σου, τον πλησίον, και να τον ανταμείψεις σύμφωνα με την αναμονή του και την δικαιοσύνη, είναι η πρώτη όψη τής Αγάπης.

Αυτό σημαίνει να μην εισέλθεις στην σφαίρα κάποιου παρά μόνον για να κάνεις το καλό.

Το μέγιστο τής ορθής ζωής δεν έχει ανάγκη από πολλές εξηγήσεις.

Το «**εγώ**» σου αισθάνεται πεντακάθαρα την οδό τού Φωτός, όταν διέσχισες τα πρώτα βήματα με καλή θέληση.

Σου δίνει να καταλάβεις την υποχρέωση που έχεις ως Άνθρωπος τής Επιθυμίας τού Φωτός, να μην τρέφεις μόνον με ψωμί, αλλά με τις Αλήθειες τού Πνεύματος, τα έργα τού καλού, με αρετές χρήσιμες στην Ανθρωπότητα, στην Πατρίδα και σε σένα.

Τότε όλες οι μύησεις και τα σύμβολα θα γίνουν ιδιαίτερος ομιλητικά αν μη τι άλλο φλύαρα !

- ♦ Όλοι καταδιώκουν τις προκαταλήψεις τών μαζών.
- ♦ Πολύ λίγοι τις καταπολεμούν.
- ♦ Ελάχιστοι φτάνουν να κρούσουν την θύρα τού ιερού Τεκτονικού χώρου.

Αδελφοί μου, ας αποσυρθούμε πηγαίνοντας μεταξύ τών ανθρώπων επιδιώκοντας να τους μεταδώσουμε την επιθυμία να γνωρίσουν την Αλήθεια.

Αυτό καθιστά το **έργο** που έχουμε αναλάβει πολύ ιδιαίτερο και μας επιφορτίζει με **ειδικά καθήκοντα !**

Αναφέρομαι, πλὴν τών άλλων, στην πνευματική χειραγώγηση και καθοδήγηση τών νεωτέρων ιδίως διδασκάλων αλλά γιατί όχι και κάποιων παλαιότερων στις δύσκολες αλλά κατά τα άλλα αναγκαίες ατραπούς τού Α.Α.Σ.Τ. (και όχι στην χειραγώγηση ή υποδούλωση τού Πνεύματος αυτών, πιθανότατα λόγω αγνοίας, με την ασύστολη προς ικανοποίηση τής φιλαρχίας, ματαιοδοξίας και κενοδοξίας κάποιων απονομή και αποδοχή βαθμών).

Εύχομαι ολόψυχα να έχει κατανοηθεί η σπουδαιότητα τών καθηκόντων και τού ρόλου πού έχουμε αναλάβει κάτι που εννίστε στο παρελθόν και ιδιαίτερος στις ημέρες μας έχει παρανοηθεί ... και επιτείνεται από κάποιους περαιτέρω με μια συλλήβδην στείρα απονομή βαθμών.

Το τυπικό τού Μυστικού Διδασκάλου τού Α.Α.Σ.Τ. είναι αμείλικτο :

« η Επιστήμη τών Μυστηρίων δεν είναι βαθμοί και αξιώματα, αλλά πυρ τρομερόν το οποίον φωτίζει τους γνωρίζοντας να χειρισθούν αυτό και κατακαίει τούς αναξίους ».

Μία φωνή στην Ανατολή : *Δυστυχία* εἰς εκείνον ο οποίος **εποφθαλμιά αξίωμα** καί **επιζητεί τιμητικόν λειτούργημα**, διά τα οποία είναι **ανάξιος** καί **ανίκανος**.

Μία φωνή στον Βορρά : *Δυστυχία* εἰς τον **ανόητον**, ο οποίος αποδέχεται το καθήκον, χωρίς να κατανοή επακριβώς εἰς τί συνίσταται τούτο.

Μία φωνή στην Μεσημβρία : *Δυστυχία* εἰς εκείνον, ο οποίος αναλαμβάνει καθήκοντα, χωρίς να ἔχη **πλήρη συνείδησιν τών εθνών**, αι οποίαι συνδέονται με την εκπλήρωσιν τούτων.

Μία φωνή στην Δύση : *Δυστυχία* εἰς τον **δειλόν**, ο οποίος, **ελαφρά τή συνειδήσει** επωμίζεται καθήκοντα καί κατόπιν **παραμελεί** τάυτα.

Στα εισαγωγικά τής μύησης τού 4ου βαθμού ο Τρις Ισχυρός Διδάσκαλος λέει :

**“ Ο θάνατος τού Χιράμ συμβολίζει την υποδούλωση τού Πνεύματος.
Ο Τεκτονισμός έχει ως ἔργον την πνευματικὴν και ψυχικὴν απελευθέρωσιν ”**

Ο Νοών Νοεῖτο !

Εἶθε

η Ανάσταση τού **Εγώ** (Χιράμ-Πνεύματος) να συντελεστεί μέσα μας